

РЕШЕНИЕ

№ 38818

гр. София, 21.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7727** по описа за **2025** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление (НТУ) при Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) против решение № 1843/21.05.2025 г., постановено по АНД № 3880/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 133 състав, с което е отменено Наказателно постановление №BG13022022/5800/P8-128 от 16.06.2024г., издадено от Началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ към АПИ, с което на С. Д. Г., ЕГН [ЕГН] на основание чл.179, ал.3а от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 1800лв за извършено нарушение на чл.179, ал.3а от ЗДвП.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен в противоречие с материалния закон. Поддържа, че от събраните доказателства се установява, че процесното пътно превозно средство (ППС) е било управлявано от ответника по касация С. Г., както към момента на проверката, така и в момента на извършване на нарушението. Сочи, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) на дееца е била предоставена възможност да се запознае с нарушението, доклада, снимките, генерирани от електронната система за събиране на пътни такси. Изтъква, че след като се е запознал с нарушението, доклада и снимките, Г. не е отрекъл, че на посочената дата и час е управлявал процесното ППС, нито е възразил срещу нарушението, за което му е съставен АУАН. Смята, че от събраните доказателства по безспорен начин се установява нарушението и субектът на нарушението. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по

същество на спора, да бъде потвърдено Наказателно постановление (НП) №BG13022022/5800/P8-128 от 16.06.2024г., издадено от началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – С. Д. Г., чрез упълномощен представител адв. Н. Г., оспорва жалбата. В писмено становище от 24.10.2025 г. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Позовава се на съдебна практика, подкрепяща защитната му теза. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № BG13022022/5800/P8-128 от 16.06.2024г., издадено от издадено от началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ, на основание извършено нарушение по чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на С. Д. Г. е наложено административно наказание "глоба", в размер на 1800 (хиляда и осемстотин) лева, за това, че на 13.02.2022 г. в 15:52:49 часа, Г. пристигнал на граничен контролно-пропускателен пункт "К.", като водач на пътно превозно средство, марка и модел „Скания Р 440 А 4х2“ с рег. [рег.номер на МПС] , с обща техническа допустима максимална маса над 12 тона, в направление излизане от територията на Република България. След извършена проверка от страна контролните органи било установено, че на 02.02.2022 г. в 09:27:43 часа горепосоченото пътно превозно средство, попадащо в категорията на ППС, за които се дължи такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, е било заснето да се движи по път № А-6 без да е заплатена дължимата за него пътна такса. Нарушението е извършено в отсечката от пътен участък км. 50 + 427 на път № А-6, за който се събира такса за изминато разстояние - тол такса, съгласно Приложението към т. 1 на Решение № 101 на Министерски съвет от 20 февруари 2020 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние тол такса. От извършена справка в Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП било установено, че управляваното ППС е с обща техническа допустима максимална маса над 12 тона с 5 на брой оси и съответно при движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за него е дължима такса по чл. 10, ал. 1. т. 2 от ЗП.

За така установеното нарушение бил съставен АУАН № BG13022022/5800/P8- 128/13.02.2022 г., в който било прието за установено, че на 02.02.2022 г. в 09:27:43 часа между 18 и п.в. И. път № А-6, отсечка 50+427, посоченото превозно средство било засечено с контролно устройство с идентификатор №10182 по пътен участък, включен в обхвата на платената пътна мрежа, без да е заплатил дължимите пътни такси - нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. На 16.06.2024 г. е издадено оспореното наказателно постановление № BG13022022/5800/P8-128 от Началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ към АПИ, с което на Г. на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1800 лева.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП № BG13022022/5800/P8-128/16.06.2024 г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При съставяне на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него

фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП, достатъчно ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел обаче, че не е доказано обвинението за нарушение с правна квалификация чл. 179, ал. 3а ЗДвП, тъй като на 02.02.2022 г. не е ясно дали С. Г. е бил водач на ППС с ДК [рег.номер на МПС] , марка и модел „Скания Р 440 А 4х2“. Посочил е, че не може да се направи категоричен извод относно авторството на процесното административно нарушение. Отделно от това водачът на ППС е заплатил дължимата такса по чл.10б, ал.5 от ЗП в размер на 133 лева.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 133-ти състав.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 3а ЗДвП водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на ППС, се наказва с глоба в размер 1800 лева. Тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на ППС за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 9, като заплащането дава право на ППС, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки (чл. 10б, ал. 3 ЗП).

Разпоредбата на чл. 139, ал. 5 ЗДвП определя, че движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 ЗП. По силата на чл. 139, ал. 7 ЗДвП водачът на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. От своя страна чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП сочи, че за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории ППС и такси на база време и на база изминато разстояние, като такса за изминато разстояние - тол такса за ППС по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно ППС да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Настоящият съдебен състав намира, че по преписката, а и в хода на производството пред първостепенния съд липсват доказателства, че на дата 02.02.2022 г. ППС, марка и модел „Скания Р 440 А 4х2“, с обща техническа допустима максимална маса – над 12т., брой оси – 5, с ДК [рег.номер на МПС] е бил спиран за проверка от контролните органи на АПИ или установяването по друг начин на водача на товарния автомобил на тази дата. Наказващият орган, чиято е доказателствената тежест, не е ангажирал категорични доказателства, че именно

ответникът по касация С. Г. е управлявал ППС на инкриминираната дата. Той е управлявал ППС на друга дата – 13.02.2022 г. и на различно място (КПП К.), а административнонаказателното му обвинение е повдигнато за извършено деяние на 02.02.2022 г. в 09:27:43 часа в отсечката от пътен участък км. 50 + 427 на път № А-6. Липсват доказателства обаче, че на тази инкриминирана дата и на това място ППС е било управлявано от Г.. Обстоятелството, че пред актосъставителя в момент последващ датата на извършване на нарушението, С. Г. не е оспорил твърдението, че е управлявал ППС на 02.02.2022 г., е крайно недостатъчно да бъде установено авторството на извършеното на тази дата нарушение. В обобщение на изложеното, настоящият състав приема, че не е следвало да бъде ангажирана отговорността на ответника по касация Г. съгласно разпоредбата на чл. 179, ал. 3а ЗДвП, поради което правилно атакуваното НП е било отменено от първостепенния съд.

При това положение, обоснован и съответен на материалният закон е изводът на СРС за незаконосъобразност на акта, тъй като не е доказано безспорно обстоятелството, че на 02.02.2022 г. в 09:27:43 часа в отсечката от пътен участък км. 50 + 427 на път № А-6 С. Г. е притежавал качеството "водач" по смисъла на § 6, т. 25 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДвП. Недоказани остават елементите на описаното в НП административно нарушение.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН във вр. с чл. 143, ал. 3 АПК, на ответника по касация се дължат разноски за адвокатско възнаграждение за касационното производство, в размер на 500 (петстотин) лева, съгласно представения списък и доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, X-ти Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1843/21.05.2025 г., постановено по АНД № 3880/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 133 състав.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура", да заплати на С. Д. Г., ЕГН [ЕГН], сумата 500 (петстотин) лева – разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател:

Членове: